

Motion till riksdagen 2009/10:A331

av Staffan Appelros m.fl. (m)

Rosengård

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Rosengård.

Motivering

Stadsdelen Rosengård i Malmö har tyvärr blivit synonym med bristande integration, massarbetslöshet, våld och kriminalitet. Rosengård är långt ifrån ensam i kategorin utanförskapsområden men anses ändå vara det område som är hårdast drabbat. Vi vet att det finns andra länder i Europa där problemen vuxit sig ännu mycket större – exemplet Clichy-sous-Bois utanför Paris minns vi efter kravallerna 2005 – men att söka tröst i att läget skulle kunna vara ännu värre i Rosengård och andra svenska utanförskapsområden är inget vi rekommenderar. Istället manar vi till en djupgående analys av vad som kan göras för att vända den i vissa delar negativa utvecklingen och förstärka de positiva trender som ändå finns. Vilka nyckelfaktorer är viktigast för att åstadkomma förändring och var finns de goda exemplen på andra platser i världen där man lyckats åstadkomma en mer positiv utveckling? Hur kan vi lära oss av de goda exempel som även många boende i Rosengård står för? Deras framgångar måste bli framgångar för många fler. Stadsdelen Rosengård har trots de problem som finns en stor potential som inte får glömmas bort.

Rosengård hade i början av 2007 närmare 22 000 invånare, fördelade på bostadsområdena Apelgården, Herrgården, Kryddgården, Törnrosen, Örtagården, Persborg och Västra Kattarp. I Rosengård ligger även industriområdet Emilstorp. Apelgården, Herrgården, Kryddgården, Törnrosen, Örtagården är miljonprogramsområden byggda mellan 1967 och 1972. Av dem som bor i Rosengård är 60 procent födda utomlands och ytterligare 26 procent födda i Sverige med två utlandsfödda föräldrar. Sysselsättningsgraden för personer i åldrarna 20 till 64 var då bara 38 procent och i vissa områden är den mycket

Fel! Okänt namn på

lägre än så. I Herrgården låg siffran på 20 procent för män och 10 procent för kvinnor, att jämföra med en förvärvsintensitet på runt 78 procent för hela riket under samma tidsperiod. Samtidigt är stadsdelen inte homogen, vilket man också måste ta hänsyn till.

Att arbetslösheten generellt är hög verkar dock vara tydligare knutet till området som sådant än de människor som bor i Rosengård – eller snarare passerar. De som får jobb flyttar helt enkelt därifrån, och under en femårsperiod har ungefär hälften av befolkningen bytts ut. På så sätt är området mer dynamiskt än vad den massmediala bilden antyder. Att människor flyttar så fort de får möjligheten visar ju dock också att de boende i området upplever situationen som negativ. Det är inte underligt med tanke på att miljön i vissa delar av Rosengård gradvis blivit mer hotfull med bränder och stenkastning och en allmän otrygghet för de boende.

Utredningen ”Hot mot demokrati och värdegrund – en lägesbild från Malmö”, ofta helt enkelt kallad Rosengårdsutredningen, gjordes av Centrum för asymmetriska hot och terrorismstudier och presenterades i början av 2009. Fokuset i utredningen ligger inte på att studera den sammantagna problematiken i Rosengård utan på den ökade radikaliserings i området när det gäller religiös extremism. Utredningen visar på en negativ utveckling på detta område, vilket också bör tas på stort allvar. Utredningen framstår dock som framförallt säkerhetspolitisk. Det saknas ett helhetsgrepp och en mer nyanserad bild som tar sin utgångspunkt i hur människor upplever livet i Rosengård.

Vi efterlyser en översyn på ett nationellt plan som studerar Rosengård och andra utanförskapsområden från ett bredare perspektiv i syfte att ta fram konkreta förslag på förbättringar. Dessa kan vara såväl politiska – på lokal, regional och nationell nivå – som exempel på hur kulturella och sociala förbättringar kan ske genom enskilda initiativ. Att leda utvecklingen framåt i Rosengård och andra liknande områden kräver en bred nationell handlingsplan som kan möta problemen med optimism och handlingskraft.

Stockholm den 1 oktober 2009

Staffan Appelros (m)

Anders Hansson (m)

Anne-Marie Pålsson (m)

Ewa Thalén Finné (m)

Hans Wallmark (m)

Margareta Pålsson (m)

Olof Lavesson (m)

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (m)

Christine Jönsson (m)

Göran Montan (m)

Inge Garstedt (m)

Mats Sander (m)

Sven Yngve Persson (m)